

ne lov vil kunne ansøge om asyl. Hans eller hendes sag vil ikke blive behandlet de første 24 måneder, men herefter vil den blive behandlet, og hvis han eller hun falder inden for flygtningekonventionens muligheder for at få asyl i Danmark, kan den pågældende få det. Og de folk, der ikke måtte ønske at søge asyl inden for 24 måneder, kan få forlænget deres opholdstilladelse med 6 måneder ad gangen.

Og så kender vi jo forholdene, og ingen vil jo blive sendt tilbage af den danske regering mod deres egen vilje, hvis det viser sig, at forholdene på det sted, som de kommer fra, ikke sikrer, at de kan sendes tilbage i ære og værdighed og sikkerhed. Sådan forholder det sig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Frahm for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi går over til ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er jo som at trække et lod i lotteriet eller sætte alting på rødt i rouletten: Enten indgiver man sin asylansøgning med risiko for, at den bliver afvist, og så ryger man ud, eller også afgiver man sin ret til at søge asyl, og så kan man måske få et halvt års opholdstilladelse.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Endnu en gang behandler Folketinget en særlov, sådan som det så ofte før er sket i forskellige sammenhænge, og det er faktisk stort set altid noget skidt, når Folketinget vedtager særlove, og det synes jeg man bør have i erindring hver evig eneste gang.

Må jeg minde om, at Folketinget i november 1992 vedtog en lignende særlov, som dengang drejede sig om at give midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien: bosnierloven, hvor der skulle gives opholdstilladelse i 6 måneder med mulighed for forlængelse – nøjagtig det samme, som vi nu diskuterer med hensyn til kosovosærloven – og at man i oktober sidste år ved en særlov gjorde 3.000 serbiske militærnægtere til personer, der har fast opholdstilladelse.

Hvad er det så, der sker med de særlove? Det er selvfølgelig, at de efterfølgende bliver gjort permanente. Og det, der skete med bosnierloven – og det er jo en typisk analog, nok den

mest typiske i forhold til det, vi debatterer i dag – var, at først var det ministeren på området, hr. Hans Engell, der lavede en midlertidig lov, og så var det den næste minister, fru Birte Weiss, som gjorde den permanent.

Der skete det med hensyn til bosnierloven, som jeg advarede meget imod: Man gav bosnierne permanent opholdstilladelse, og der er i dag 18.000–20.000 bosniere i Danmark. Nøjagtig det samme vil gøre sig gældende for kosovoalbanerne: Man vil give dem opholdstilladelse for 6 måneder ad gangen, dog således at asylsagsbehandlingen højst kan udskydes i 2 år.

Jeg vil godt meddele endnu en gang, for jeg mener, det er vigtigt at sige det: Dansk Folkeparti ønsker inderligt at hjælpe disse fordrevne mennesker til at få den bedst mulige støtte for at afhjælpe flest mulige lidelser, og Dansk Folkeparti har i Folketingets Finansudvalg givet tilsagn om 180 mio. kr. til på forskellig vis at give flygtningene hjælp i nærområdet. Der er slet ingen tvivl om, at telte, presenninger, sanitet, vand, mad, tøj og medicin skal Danmark og andre lande være med til at hjælpe med økonomisk.

Dansk Folkeparti har i Folketingets Europaudvalg forsøgt at få afklaret forskellige spørgsmål i forbindelse med, hvordan de beløb, som er blevet bevilget af et enigt Folketing, bliver udnyttet, og det viser sig, at oprettelse og drift af flygtningelejre i nærområdet med denne bevilling beløber sig til 50 mio. kr. Og indenrigsministeren har bekræftet, at for 50 mio. kr. kan der på stedet drives flygtningelejre, som kan være med til at hjælpe 20.000 personer, og der er slet ingen tvivl om, at det er langt den bedste måde at bruge pengene på.

Ministerens forslag betyder, at der skal bruges 158 mio. kr. på 1.500 flygtninge i 6 måneder, og det står da under alle omstændigheder i skærende kontrast til, hvor mange flere der kan hjælpes i nærområdet.

Ydermere fatter jeg heller ikke regeringens iver for at få flygtninge til Danmark, efter at FN's højkommisær har udtalt, at det er bedst at bevare flygtningene i Balkanområdet, så de hurtigt kan komme tilbage til Kosovo, når situationen tillader det.

I Europaudvalget har udenrigsministeren fra Dansk Folkeparti også fået bemyndigelse til at give den støtte via EU, der er behov for.

Der er altså ingen nølen fra Dansk Folkepartis side med hensyn til at medvirke til at give hjælp på stedet, og vi gør det selvfølgelig på